

375L0268

19.5.75

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 128/1

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 28 päivänä huhtikuuta 1975,

vuoristoalueiden ja eräiden epäsuotuisien alueiden maataloudesta

(75/268/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO,

joka ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 42 ja 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon edustajakokouksen lausunnon⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

sekä katsoo, että

perustamissopimuksen 39 artiklan 2 kohdan a alakohdan nojalla maatalouden yhteiskunnallinen rakenne ja eri maatalousalueiden rakenteelliset ja luonnolliset eroavaisuudet on otettava huomioon laadittaessa yhteistä maatalouspolitiikkaa,

perustamissopimuksen 39 artiklan 1 ja 1 kohdan a ja b alakohdassa mainittujen yhteisön maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisön tasolla on annettava epäsuotuisimpien maatalousalueiden tilanteeseen, erityisesti niiden luonnollisten tuotantoedellytysten kannalta, mukautettuja erityisiä säännöksiä,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 37, 4.6.1973, s. 55 ja EYVL N:o C 32, 11.2.1975, s. 30

⁽²⁾ EYVL N:o C 100, 22.11.1973, s. 20 ja EYVL N:o C 62, 15.3.1975, s. 19

liittymissopimuksen liitteen maataloustoimintaa rinteisillä alueilla koskevan yhteisön julistuksen⁽³⁾ mukaan Yhdistyneen kuningaskunnan rinteisten maatalousalueiden erityiset olosuhteet verrattuna sen muihin alueisiin sekä alkuperäisessä muodossaan olevan yhteisön toisinaan hyvin huomattavat erot eri jäsenvaltioiden alueilla ja laajentuneen yhteisön tiettyjen alueiden erityiset olosuhteet voivat vaatia toimia näistä erityisolosuhteista johtuvien ongelmien ratkaisemiseksi, erityisesti näiden alueiden viljelijöiden kohtuullisen tulotason turvaamiseksi,

on tärkeää jatkaa vuoristoalueilla ja tietyillä muilla epäsuotuisilla alueilla maaseutuympäristön hoidon turvaamista; jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tai aikovat toteuttaa tässä tarkoituksessa rakentavia toimenpiteitä ja on tarpeen kannustaa tätä pyrkimystä; viljelijät tekevät tässä suhteessa perustavan laatuista työtä,

verrattuna yhteisön muihin alueisiin näiden alueiden maataloustulojen jatkuva väheneminen ja erityisen puutteelliset työolosuhteet aiheuttavat laajan paon maataloudesta ja maaseudulta, mikä johtaa aiemmin viljellyn maan heitteille jättöön ja vaarantaa lisäksi elinvoimaisuuden ja asutuksen alueilla, jonka väestö on erittäin riippuvainen maataloudesta,

⁽³⁾ EYVL N:o L 73, 27.3.1972, s. 201

yhteisö tukisi jäsenvaltioiden ponnisteluja epäsuotuisten alueiden maataloustoiminnan säilyttämiseksi säännöksillä, joilla sallitaan jäsenvaltioiden näiden alueiden kaikkia tai osaa erityistukijärjestelmän mukaisista näiden alueiden erityistarpeita vastaavista toimenpiteistä,

näiden alueiden pysyvät luonnonhaitat, erityisesti maaperän laatu, maaston jyrkkyys sekä kasvukauden lyhyys ovat voitettavissa ainoastaan sellaisilla toimilla, joiden hinta muodostuu kohtuuttomaksi, johtavat korkeisiin tuotantokustannuksiin ja estävät tiloja saamasta samantaisia tuloja kuin muiden alueiden vastaaville tilatyypeille olisi mahdollista,

maatilojen uudenaikaistamisesta 17 päivänä huhtikuuta 1972 annettu neuvoston direktiivi 72/159/ETY⁽¹⁾, jäljempänä "direktiivi 72/159/ETY", kattaa ainoastaan osittain luonnonhaitoista johtuvien epäsuotuisten alueiden tilat samoin kuin tietyissä tapauksissa, joilla maatalouden harjoittamiseen liittyy näiden alueiden tilanteeseen erityisesti luontuva matkailu ja kotiteollisuus; siellä toimintaansa harjoittavat viljelijät voisivat huomata jäävänsä investointituen ulkopuolelle erityisesti sen vuoksi, että heidän on vaikeata saavuttaa sellainen vaadittu tulotaso, joka on välttämätön maataloustoiminnan harjoittamisen varmistamiseksi pitkällä aikavälillä,

jäsenvaltioiden tehtävänä on antaa komissiolle tiedoksi epäsuotuisat alueet, joille ne ehdottavat sovellettaviksi kaikkia tai osaa erityistoimenpiteitä sekä antaa komissiolle alueisiin liittyvät tiedot; olisi säädettävä siitä, että määritellyt perusteita vastaavia epäsuotuisia maatalousalueita koskeva luettelo annetaan perustamissopimuksen 43 artiklaa noudattaen,

näiden alueiden maataloutta koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi on välttämätöntä myöntää vuosittain tasaushyvitystä niille viljelijöille, jotka harjoittavat epäsuotuisilla alueilla pysyvästi maataloutta; olisi jätettävä jäsenvaltioiden tehtäväksi vahvistaa tämä hyvitys sen mukaan, kuinka vakavista haitoista on kysymys eri tyyppisille alueille sekä hyvitysmäärien että kyseisten tuotteiden suhteen määritellyissä rajoissa ja edellytyksin,

direktiivin 72/159/ETY tavoitteisiin on pyrittävä myös epäsuotuisilla alueilla, vaikka pääomien puute ja tilojen korkeat investointikustannukset puoltavat edullisempia rahoitusehtoja,

samoista syistä direktiivin 72/159/ETY 10 artiklan mukaisen tilojen rohkaisemista lampaan- ja vuohenlihan tuotantoon siirtymiseksi koskevan järjestelmän parantaminen on perusteltua aiheuttamatta kuitenkaan liian korkeita tukipalkkioita suhteessa katraiden suuruuteen,

tasaushyvitystä voidaan pitää olennaisena osan tilan tuloja; ottaen huomioon direktiivin 72/159/ETY 2 artiklan 2 kohta olisi sallittava maatalousyrittäjän, joka esittää kehittämissuunnitelman, sisällyttää hyvitys saavutettavaan työtuloon tätä suunnitelmaa toteutettaessa,

erityisesti epäsuotuisien maatalousalueiden ongelmien vuoksi on tärkeää helpottaa näillä maatalousalueilla yhtäläisen tulon hankkimista sallimalla sisällyttää saavutettavaa tuloa koskevaan laskelmaan suurempi osa muusta maataloustoiminnasta saatavista tuloista kuin mitä direktiivissä 72/159/ETY säädetään; samasta syystä on matkailuun ja kotiteollisuuteen suuntautuneiden epäsuotuisien maatalousalueiden kohdalla aiheutta sisällyttää kehittämissuunnitelman mukaisesti tuettaviin investointeihin rajoitettuja matkailuun ja kotiteollisuuteen liittyviä investointeja,

tilojen järjeistäminen ja maaseutuympäristön hoidon tarve tekevät välttämättömäksi tuen myöntämisen rehun tuotantoa, maanparannusta ja haka- sekä vuoristolaidunten yhteistä varustusta koskeviin yhteisiin investointeihin,

yhteisön tukeen oikeutettujen alueiden määrittelyä koskevat perusteet ovat myös sovellettavissa niiden alueiden määrittelyyn, joilla jäsenvaltiot voivat myöntää erityistä investointitukea kehittämissuunnitelmaa vaille oleville tiloille; mukautetun järjestelmän mukaisesti toteutettavan tilojen nykyaikaistamisen vaarantamisen välttämiseksi, on tarpeen rajoittaa näitä tukia,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 96, 23.4.1972, s. 1

edellä esitetyn mukaisesti suunnitellut toimenpiteet mukauttavat ja täydentävät direktiivissä 72/159/ETY säädettyjä toimenpiteitä, jotka ovat välttämättömiä tämän direktiivin tavoitteiden toteuttamiseksi kyseisillä alueilla; sen vuoksi tämän direktiivin rahoitusta koskevia ja yleisiä säännöksiä on sovellettava tarpeelliset mukautukset huomioon ottaen, ja

on tärkeää antaa direktiivi ottaen huomioon neuvoston 21 päivänä tammikuuta 1974 antamaan aiempaan tekstiin tehdyt tietyt muutokset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 LUKU

Epäsuotuisien maatalousalueiden erityisen tukijärjestelmän käyttöönotto

1 artikla

Maataloustoiminnan jatkumisen turvaamiseksi sekä tiettyjen epäsuotuisien alueiden vähimmäisasutuksen ylläpitämiseksi tai maaseutu ympäristön hoitamiseksi tietyillä epäsuotuisilla alueilla, joita koskeva luettelo vahvistetaan 2 artiklan mukaisesti, jäsenvaltiot ovat oikeutettuja ottamaan käyttöön 4 artiklassa tarkoitetun erityisen tukijärjestelmän tarkoituksena helpottaa näillä alueilla maataloustoimintaa ja parantaa viljelijöiden ansioita.

Toteutettaessa tällaisen järjestelmän mukaisia toimenpiteitä on otettava huomioon kunkin alueen tilanne ja kehittämistavoitteet.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi yhteisön epäsuotuisat maatalousalueet ottaen huomioon 3 artiklassa tarkoitetut ominaispiirteet ja joihin ne ehdottavat sovellettavaksi 4 artiklassa tarkoitettua erityistä järjestelmää. Niiden on samalla ilmoitettava kaikista hyödyllisistä tiedoista, jotka koskevat näiden alueiden ominaispiirteitä ja niitä erityisen tukijärjestelmän mukaisia toimenpiteitä, joita ne ehdottavat siellä sovellettaviksi.

2. Neuvosto vahvistaa perustamissopimuksen 43 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen 3 artiklassa tarkoitetun yhteisön luettelon epäsuotuisista maatalousalueista, joita varten jäsenvaltiot ovat oikeutettuja ottamaan käyttöön 4 artiklassa tarkoitetun erityisen tukijärjestelmän.

3. Jäsenvaltion 1 kohdan mukaisesti esittämästä pyynnöstä alueiden rajoja voidaan kuitenkin muuttaa direktiivin 72/159/ETY 18 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti. Nämä muutokset eivät saa kasvattaa kyseisessä jäsenvaltiossa kaikkien alueiden viljelyalaa enempää kuin 0.5 prosenttia kyseisen valtion viljelyalasta.

3 artikla

1. Epäsuotuisat maatalousalueet käsittävät vuoristoalueet, joilla maataloustoiminta on välttämätöntä luonnon suojelemiseksi erityisesti eroosiolta tai vapaa-ajan tarpeiden vuoksi sekä muut alueet, joilla vähimmäisasutus tai maaseutuympäristön hoito eivät ole turvattuja.

2. Näillä alueilla on oltava riittävät yhteiset perusrakenteet, jotka koskevat erityisesti tiloille johtavia kulkuväyliä, sähköä ja juomakelpoista vettä sekä matkailuun että vapaa-ajan viettoon suuntautuneilla alueilla veden puhdistusta. Jos tällaisia perusrakenteita ei ole, on julkisten perusrakennehjelmien yhteydessä ryhdyttävä mahdollisimman nopeasti niiden rakentamiseen.

3. Vuoristoalueet muodostuvat kunnista tai kunnan osista, joille on oltava ominaista maan käyttömahdollisuuksien huomattava rajoittuminen ja työkustannusten oleellinen nousu, jotka johtuvat:

- joko alueen korkean sijainnin vuoksi tai erittäin vaikeat ilmasto-olosuhteet, ovat lyhentäneet kasvukautta merkittävästi,
- tai alemmilla korkeuksilla suurimmassa osassa maan aluetta mekanisointi ei ole mahdollista jyrkkien rinteiden vuoksi tai edellyttää erityisen kalliin kaluston hyväksikäyttöä,
- tai on kyse näiden kahden tekijän yhteisvaikutuksesta niiden ollessa erillisinä vähemmän korostuneita; tällöin tämän yhteisvaikutuksen aiheuttaman haitan on vastattava kahdessa ensimmäisessä luettelakohdassa tarkoitetun tilanteen mukaisia haittoja.

4. Epäsuotuisat alueet, joita uhkaa väestökato ja joilla maaseutuympäristön hoito on välttämätöntä, muodostuvat luonnollisten tuotantoedellytysten kannalta yhdenmukaisista maatalousalueista ja niillä on oltava seuraavat ominaisuudet samanaikaisesti:

- a) viljely ja voimaperäistämiseen huonosti soveltuvat heikkotuottoiset maat, joiden tuotantokykyä ei voida parantaa ilman kohtuuttomia kustannuksia ja jotka ovat pääasiassa hyödynnettävissä laajaperäiseen kotieläintuotantoon;
- b) luonnonoloista johtuvan heikon tuottavuuden takia tulosten saavuttaminen on keskimääräistä merkittävästi heikompaa mitattuna maatalouden taloudellista tilannetta kuvaavilla indekseillä;
- c) maataloustoiminnasta erittäin riippuvaisen väestön alhainen tai aleneva tiheys ja jonka kiihtyvä aleneminen vaarantaisi alueen elinvoimaisuuden ja asutuksen.

5. Tässä artiklassa tarkoitettuihin epäsuotuisiin alueisiin voidaan rinnastaa erityisten haittojen vaivaamat pienet alueet, joilla maataloustoiminnan säilyminen on välttämätöntä maaseutuympäristön hoidon ja matkailuelinkeinon varmistamiseksi tai rannikoiden suojeluun liittyvistä syistä. Näiden alueiden kokonaispinta-ala ei jäsenvaltiossa saa olla suurempi kuin 2.5 prosenttia kyseisen valtion pinta-alasta.

4 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu erityinen tukijärjestelmä käsittää seuraavat toimenpiteet:

- pysyvien luonnonhaittojen korvaavan hyvityksen myöntäminen II osastossa säädetyin edellytyksin,
- direktiivin 72/159/ETY 8 ja 10 artiklassa tarkoitettujen tukien myöntäminen kehityskelpoisille tiloille III osastossa säädetyin edellytyksin,
- tukien myöntäminen yhteisiin investointeihin 11 artiklassa säädetyin edellytyksin,
- kansallisten tukien myöntäminen tiloille 1 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi 12 artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa ainoastaan osan 1 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä.

II OSASTO

Tasaushyvytys

5 artikla

Jäsenvaltiot voivat vuosittain myöntää maataloustoimintaan tasaushyvitystä, joka vahvistetaan 3 artiklassa kuvattujen pysyvien luonnonhaittojen perusteella, 6 ja 7 artiklassa säädetyissä rajoissa ja edellytyksin.

Pysyvien luonnonhaittojen vuoksi myönnetty tasaushyvytys, joka on näitä rajoja suurempi eikä vastaa näitä edellytyksiä, on kielletty 2 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistetussa luettelossa esiintyvillä alueilla.

6 artikla

1. Jäsenvaltioiden myöntäessä tasaushyvitystä edunsaajien on oltava maanviljelijöitä, jotka viljelevät vähintään kolmen hehtaarin alalla ja jotka sitoutuvat jatkamaan tämän direktiivin tavoitteiden mukaista maataloustoimintaa vähintään viisi vuotta; maanviljelijä voidaan vapauttaa tästä velvoitteesta, kun hän lopettaa maatalouden maataloudesta luopumisen edistämiseksi ja viljelymaan käytöstä rakenteiden parantamiseksi 17 päivänä huhtikuuta 1972 annetun neuvoston direktiivin 72/160/ETY⁽¹⁾ N:o L 96, 23.4.1972, s. 9 2 artiklan 1 kohdassa säädetyin edellytyksin; hän vapautuu tästä velvoitteesta erityisesti julkiseen käyttöön tapahtuvan pakkolunastuksen tai maanhankinnan vuoksi.

Viljelijä, joka nauttii eläkejärjestelmän mukaista eläkettä, vapautetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua velvoitteesta.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää tasayshyvitetyksen myöntämiseen liittyvistä täydentävistä tai rajoittavista edellytyksistä.

7 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tasaushyvitetyksen määrät suhteessa maatalouden harjoittamiseen vaikuttavien pysyvien luonnonhaittojen vakavuuteen ja jäljempänä mainituissa rajoissa siten, että hyvitys ei voi olla pienempi kuin 15 laskentayksikköä nautayksikköä, jäljempänä "NY", kohden ja tarvittaessa 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla alueilla hehtaaria kohden:

⁽¹⁾ EYVL N:o L 96, 23.4.1972, s. 9.

- a) nautojen, lampaiden tai vuohien ollessa kyseessä hyvitys lasketaan suhteessa pidettävään eläinmäärään. Hyvitys ei saa olla suurempi kuin 50 laskentayksikköä nautayksikköä kohden. Myönnettävä hyvitys ei saa olla suurempi kuin 50 laskentayksikköä hehtaaria kohden tilan koko rehualan osalta. Nautoja, lampaita ja vuohia koskeva nautayksikköjen (NY) muuntotaulukko on liitteessä.

Lehmät, joiden maito on tarkoitettu pidettäväksi kauppan, voidaan ottaa hyvityslaskelmassa huomioon ainoastaan 3 artiklan 3 kohdassa määriteltujen alueiden osalta sekä niiden 3 artiklan 4 ja 5 kohdassa määriteltujen alueiden osalta, joilla maidontuotanto muodostaa huomattavan osan tilojen tuotannosta.

Jäsenvaltioiden käyttäessä hyväkseen tätä mahdollisuutta 3 artiklan 4 ja 5 kohdan määritellyillä alueilla hyvitys ei saa olla suurempi kuin 80 prosenttia nautayksikköä kohden myönnettystä hyvityksestä alueella, ja hyvityslaskelmassa edunsaajana olevan maatalouden harjoittajan lypsylehmien määrä ei saa olla suurempi kuin 10 yksikköä;

- b) kun kyse on muusta kuin naudan-, lampaan- tai vuohentuotannosta, 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla alueilla hyvitys lasketaan viljellyn pinta-alan perusteella vähennettynä karjan ruokintaan varatulla alalla, vehnän tuotantoon varatulla alalla ja omenan, päärynän ja persikan viljelyyn varatulla alalla, joka ala on suurempi kuin 50 aaria tilaa kohden. Se ei saa olla suurempi kuin 50 laskentayksikköä hehtaaria kohden.

2. Jäsenvaltiot voivat olla myöntämättä tasaushyvitystä sellaiselle tuotannolle tai osalle sitä, joka voi käyttää hyväkseen 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua toimenpidettä.

3. Vahvistaessaan tämän artiklan soveltamisen koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä jäsenvaltioiden on säädettävä edunsaajille maksettavien hyvitysten laskennassa käytettävien tietojen tehokkaan valvonnan keinoista.

III OSASTO

Maatilojen kehittämiseen tähtäävät erikoistoimenpiteet

8 artikla

Jäsenvaltioiden toteuttaessa 4 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan mukaista toimenpidettä sovelletaan 9 ja 10 artiklaa.

9 artikla

1. Direktiivin 72/159/ETY 8 artiklan mukaisen tukijärjestelmän, joka koskee kyseisen direktiivin 2 ja 4 artiklan kehittämissuunnitelman esittäneitä viljelijöitä, edunsaajan vähimmäisvastuuta on vähennettävä samassa suhteessa kuin muilla alueilla sovellettavaa vähimmäisvastuuta. Se ei saa kuitenkaan olla pienempi kuin kaksi prosenttia.

Korkotukea tai siihen rinnastettavaa tukea pääomatukena tai kuoletusten lykkäämisellä lisättävä samassa suhteessa kuin muilla alueilla. Se ei saa kuitenkaan olla suurempi kuin seitsemän prosenttia.

2. Direktiivin 72/159/ETY 10 artiklassa tarkoitettua tuotannonohjauspalkkioita samoin kuin 15 päivänä toukokuuta 1973 annetussa neuvoston direktiivissä 73/131/ETY säädetyt tilakohtaisia enimmäismääriä maatilojen nykyaikaistamisesta 17 päivänä⁽¹⁾ huhtikuuta 1972 annetun direktiivin 10 artiklassa tarkoitettua tuotannonohjauspalkkiosta EYVL N:o L 153, 9.6.1973, s. 24 voidaan nostaa kolmanneksella. Tämä lisäys voidaan toteuttaa ainoastaan, jos tilalla on enemmän kuin 0,5 nautayksikköä rehuhehtaaria kohden.

3. Edellä 5 artiklassa tarkoitettua tasaushyvityksen saaja voi lukea tasaushyvityksen direktiivin 72/159/ETY 4 artiklan 1 kohdan mukaiseksi työtuloksi kehittämissuunnitelman loppuun saattamiseksi.

10 artikla

1. Direktiivin 72/159/ETY 8 ja 10 artiklassa säädetty tukijärjestelmä, sellaisena kuin se on mukautettu tämän direktiivin 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa, on sovellettavissa myös silloin, kun kehittämissuunnitelma ei täytä mainitun direktiivin 4 artiklan 4 kohdan b alakohdan edellytystä siitä, että muusta kuin maataloustoiminnasta hankittujen tulojen enimmäismäärä ei saa olla suurempi kuin 20 prosenttia; tällöin tämä prosenttiosuus ei saa kuitenkaan olla suurempi kuin 50 prosenttia.

Lisäksi, 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen alueiden, direktiivin 72/159/ETY 8 ja 10 artiklassa säädetty tukijärjestelmä, sellaisena kuin se on muutettuna tämän direktiivin 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa, on myös sovellettavissa silloin, kun kehittämissuunnitelma ei täytä mainitun direktiivin 4 artiklan 4 alakohdan b alakohdan edellytystä siitä, että maatilalta saatava työtulo vastaa ainakin samanlaisesta työstä saatavaa tuloa henkilötyöyksikköä kohden (HTY); tällöin maatilalta saatavan työtulon on vastattava vähintään 70 prosenttia vastaavasta työtulosta henkilötyöyksikköä kohden.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 153, 9.6.1973, s. 24

2. Matkailuun ja kotiteollisuuteen suuntautuneille epäsuotuisilla maatalousalueilla direktiivin 72/159/ETY 8 artiklassa säädetty tukijärjestelmä, sellaisena kuin se on mukautettuna tämän direktiivin 9 artiklan 1 kohdassa, on sovellettavissa myös maatilamatkailuun ja kotiteollisuuteen liittyviin investointeihin määrällä, joka ei ole suurempi kuin 10 000 laskentayksikköä tilaa kohden.

IV OSASTO

Muut investointeja edistävät toimenpiteet

11 artikla

Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea yhteisille rehuntuotantoinvestoinneille sekä yhteisesti hyödynnettävien haka- ja vuoristolaitumien hoitoon ja varustukseen.

12 artikla

1. Sen estämättä, mitä direktiivin 72/159/ETY 14 artiklassa, lukuun ottamatta 2 kohdan b alakohtaa, säädetään, jäsenvaltiot voivat myöntää investointitukea tiloille, joiden ei ole mahdollista saavuttaa mainitun direktiivin 4 artiklassa, sellaisena kuin se on mukautettuna tämän direktiivin 9 artiklan 3 kohdassa ja 10 artiklan 1 kohdassa, vahvistettua työtuloa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tukia ei saa myöntää edullisimmilla ehdoilla kuin niitä tukia, jotka jäsenvaltiot myöntävät muille kuin 3 artiklassa tarkoitetuille, direktiivin 72/159/ETY 2 ja 4 artiklan edellytykset täyttävälle tiloille. On kuitenkin varmistauduttava siitä, että 3 artiklassa tarkoitetuilla alueilla uudenaikaistamisen edistäminen on valikoivaa.

Kun kyse on maanparannustöihin liittyvistä investoinneista, tukia ei saa myöntää edullisimmilla ehdoilla kuin niitä tukia, jotka jäsenvaltiot myöntävät samalla alueella samaan tarkoitukseen tiloille, jotka täyttävät direktiivin 72/159/ETY 2 ja 4 artiklan edellytykset, sellaisina kuin ne ovat mukautettuna tämän direktiivin 9 artiklan 3 ja 10 kohdassa.

3. Kun jäsenvaltio soveltaa epäsuotuisalla alueella 1 kohdassa tarkoitettua tukijärjestelmää, se on velvollinen soveltamaan 9 artiklan 1 kohtaa.

V OSASTO

Rahoitusta koskevat ja yleiset säännökset

13 artikla

Tässä direktiivissä säädetty toimenpiteet kuuluvat kokonaisuudessaan direktiivin 72/159/ETY 15 artiklassa tarkoitettuun yhteiseen toimintaan ja mainitun direktiivin rahoitusta koskevat yleiset säännökset, huomioon ottaen jäljempänä olevat säännökset, ovat sovellettavissa tähän direktiiviin.

14 artikla

Direktiivin 72/159/ETY 15 artiklassa tarkoitettua yhteisen toiminnan arvioitavia kokonaiskustannuksia voidaan lisätä 254,4 miljoonalla laskentayksiköllä kolmena ensimmäisenä vuotena.

15 artikla

Jäsenvaltioiden 5–11 artiklassa tarkoitetuista toiminnoista aiheutuvat kustannukset voidaan korvata direktiivin 72/159/ETY 19 artiklan mukaisesti Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastosta (EMOTR). Sen ohjausosasto korvaa jäsenvaltiolle 25 prosenttia niistä hyväksyttävistä kustannuksista, jotka ovat oikeutettuja II osaston mukaiseen tasaushyvitykseen. Tasaushyvityksestä johtuvat kustannukset eivät kuitenkaan oikeuta palautuksen saamiseen silloin, kun viljelijä nauttii eläkejärjestelmän mukaista eläkettä.

Yhteisön osallistuminen 11 artiklassa tarkoitettuun tukeen liittyviin korvauskelpoisiin kustannuksiin ei saa olla suurempi kuin 20 000 laskentayksikköä yhteistä investointia kohden eikä 100 laskentayksikköä hoidettua ja varustettua haka- ja vuoristolaidunhehtaaria kohden.

16 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu lupa tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1974.

2. Yhteisön taloudellinen osallistuminen 5–11 artiklassa säädetystä tuesta aiheutuviin korvauskelpoisiin kus-

tannuksiin koskee kuitenkin ainoastaan vuonna 1975 ja sitä seuraavina vuosina myönnettäviä tukia.

18 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

17 artikla

Tehty Brysselissä 28 päivänä huhtikuuta 1975.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet vuoden kuluessa sen tiedoksi antamisesta.

Newoston puolesta

Puheenjohtaja

M. A. CLINTON

LIITE

7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu muuntotaulukko nautojen, lampaiden ja vuohien määrien muuttamiseksi nautayksiköiksi (NY)

Sonnit, lehmät ja muut vanhemmat kuin 2 vuoden ikäiset naudat	1,0 NY
Vanhemmat kuin 6 kuukauden, mutta nuoremmat kuin 2 vuoden ikäiset naudat	0,69 NY
Uuhet	0,15 NY
Vuohet	0,15 NY

Lampaita ja vohia koskevat muuntokertoimet ovat sovellettavissa 7 artiklan 1 kohdassa määriteltyihin nautayksikön enimmäis- ja vähimmäismääriin.